

„Ja sul polnud kedagi, kes sind awitas eht linnitas?“

„Sa elsid, Rahel! kedda mõeldes, mul olli suur linnitus mo kannatamiste sees.“

„Ja kas ja arwasid ennast surrewad, isja, kui haigus ni raske olli?“, küsis tüttar wärrisedes ja filmawega.

„Jah ma mõtlesin surma peale, ja mõtlesin ka... Agga miks küsid sa nõnda, armas laps? ja kuidas se tulleb, et sa kurb olled? Waene tüttar olli näust kahwatand ja langes nuttes ta kaendlosse. Kui ta wähhe aja pärrast omma kurbdust sai waigistanud, ütles ta: „Oh, isja! ma ei woi omma süddame sallaasja mitte kauem ilmutamata jätta. Issa! mul on palju kurbdust olnud, agga ka suurt rõmo— armas isja...“

Ja nüüd arwaldas Rahel temmale kogeldades kedda suurt muutmist ennese süddamega, kuidas otsego üks uus mailm usso ja armastuse läbbi temma süddames ennast olla ilmutanud, kuidas ta Summala sanna juhhatamise läbbi wähhehawalt olla ärratunnud, et Jeesus on Taweti Poeg, Immanuel se rahhowürst ja ärraladdunud ning hukka mõistetud mailma Önnisteggia. —

Mi kui äkkilifest wälgo lõmifest pimmelal õ-ajal innimene kohkub, nenda olli ka isja südda tütre kõnne ille kihwatand; immekspannemifest kui seggane seis ta ürrifest aega sõnna lausumata tütre ees, siis läks rutto emale ja jättis kedda üksi.

„Oh ta lükkab mind ennesest ärra,“ öhtas Rahel, nüüd polle mul ennam isja ollemas muud, kui mo wäggew Issa taewas, ei sõbra muud, kui mo Önnisteggia!“

Agga enne kui ta weel üht palweõnna ommaft suust jõudis wälja öelda tulli isja jälle taggasi.

„Armas laps! — ja nüüd weel palju armsam kui ial enne olled olnud! Ka minna ollen Temmast leitud, kedda ma mitte polle otsinud. Se olli minno linnitus ning trööst mo raske hädda al ja surma wärrawate juus. Temma, kedda minna pöratse melega ollen wihtanud, kedde meie wannemad surmani on taggasiusanud, Temma on se mees, kedda Summal on üllendanud, Israelile Önnisteggiaks, et Ta temmale meleparrandamist ja pattude andeksandmist pididi andma.“

Peale kedda tõmmas ta weikese Ue Testamendi põue taskust wälja, ja rakis tütrele, mis läbbi ta olli hakkand ue testamendi kirjasi luggema ja neid wanna seaduse kirjadega kõrwoti läbbiurima, kuidas temma tangekaelne umbust kaua aega wasto tõrkunud, Summala tunnistust Temma Poiasst wastowõtta, kuida wiha ning waen ta sees olli tõusnud, kui süddame tunnistus ifka wäggewamaks läks, agga et ta siis ei wöinud ennam järrelurimist jätta ja olla sepärrast omma tekäimise peal sallaja selle ue testamendi ennesele nõudnud, kunni wimaks Summala wäggi temmale liig kange olnud, ja temma kiusliko meelt hopis olli ärrawõitnud, nenda et ta kui kahhetsew pattune